

встановлення та коригування значно залежить від професійного судження аудитора.

Список використаних джерел.

1. Проскуріна Н.М. Оцінка суттєвості помилок в контексті міжнародних стандартів аудиту, надання впевненості та етики [Електронний ресурс] / Н.М. Проскуріна // Науковий вісник ЛНАУ. — 2010. — № 17 — С. 171—175. — Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvlnau/Ekon/2010_17/Proskurina.pdf
2. Каменська Т.О. Визначення суттєвості в аудиті / Т.О. Каменська // Вісник податкової служби України. — 2003. — № 33. — С. 51-54.

УДК 657.6

КОНЦЕПЦІЯ ПРОЦЕДУРИ ПОВІДОМЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ З ПИТАНЬ АУДИТУ НАЙВИЩОМУ УПРАВЛІНСЬКОМУ ПЕРСОНАЛУ

М.Я. Херович

ІФНТУНГ, бул. Північний ім.Пушкіна, 11, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019, e-mail:mkherovych@mail.ru

Аудитор повинен розглянути інформацію з питань аудиту, яка має значення для управління й одержана в процесі аудиторської перевірки фінансових звітів, і повідомити про неї управлінський персонал.

Повідомлення інформації управлінському персоналу належного рівня відповідальності у письмовій формі здійснюється про:

- значні недоліки внутрішнього контролю, яку аудитор повідомив або має намір повідомити тим, кого наділено найвищими повноваженнями, якщо повідомлення інформації безпосередньо управлінському персоналу буде неприйнятним за конкретних обставин;

- інші недоліки внутрішнього контролю, ідентифіковані під час аудиту, інформація про які не повідомлялась управлінському персоналу іншими сторонами та які, за професійним судженням аудитора, є досить важливими, щоб заслуговувати на увагу.

Вимоги щодо своєчасного повідомлення інформації про значні недоліки внутрішнього контролю відповідно до Матеріалів для застосування та інших пояснювальних Матеріалів Д.19-Д.26 «Повідомлення інформації управлінському персоналу про недоліки внутрішнього контролю»:

- описання недоліків і пояснення їх потенційного впливу;
- достатність інформації, щоб надати можливість тим, кого наділено найвищими повноваженнями, та управлінському персоналу зрозуміти контекст повідомлення [1].

Метою аудитора є повідомлення у відповідний спосіб інформації тим, кого наділено найвищими повноваженнями, та управлінському персоналу про недоліки внутрішнього контролю, які аудитор ідентифікував під час аудиту та які, за професійним судженням аудитора, є досить важливими, щоб заслуговувати на їх увагу.

Показники значних недоліків внутрішнього контролю охоплюють:

- відсутність процесу оцінки ризиків суб'єкта господарювання, коли, як правило, слід очікувати, що він установлений;

- докази неефективної дії у відповідь на ідентифіковані значні ризики (наприклад, відсутність заходів контролю таких ризиків);

- перерахунок раніше оприлюдненої фінансової звітності, щоб відобразити виправлення суттєвого викривлення внаслідок помилки або шахрайства;

- докази неефективного процесу оцінки ризиків суб'єкта господарювання, такі як відсутність ідентифікації ризику суттєвого викривлення управлінським персоналом, який, за очікуванням аудитора, мав би ідентифікувати процес оцінки ризиків суб'єкта господарювання;

- викривлення, виявлені за допомогою аудиторських процедур, які не були попереджені або виявлені та виправлені системою внутрішнього контролю;

- докази нездатності управлінського персоналу здійснювати нагляд за складанням фінансової звітності;

- докази неефективних аспектів середовища контролю, такі як:

- свідчення того, що значні операції, в яких управлінський персонал фінансово зацікавлений, не перевірялися належно тими, кого наділено найвищими повноваженнями;

- ідентифікація шахрайства управлінського персоналу незалежно від того, чи є воно суттєвим, яке не було попереджене внутрішнім контролем суб'єкта господарювання;

- незастосування управлінським персоналом прийнятних виправних заходів до значних недоліків, інформація про які повідомлялася раніше [2].

Ступінь деталізації інформації, яку слід повідомляти про значні недоліки, є питанням професійного судження аудитора за конкретних обставин.

Чинники, які може розглядати аудитор під час визначення прийняттого ступеня деталізації інформації, охоплюють:

- характер суб'єкта господарювання (наприклад, повідомлення інформації, що вимагається для суб'єкта господарювання, який становить державний інтерес, може відрізнитися від повідомлення інформації для суб'єкта господарювання, який не становить державного інтересу);

- розмір і складність суб'єкта господарювання (наприклад, повідомлення інформації, що вимагається для складного суб'єкта господарювання може відрізнитися від повідомлення інформації для суб'єкта господарювання, який займається простим бізнесом);

- характер значних недоліків, ідентифікованих аудитором;

- структура управління суб'єктом господарювання (наприклад, може бути потрібною більш детальна інформація, якщо до складу тих, кого наділено найвищими повноваженнями, входять особи, які не мають значного досвіду у галузі або у сферах діяльності суб'єкта господарювання, на які він впливає);

- законодавчі або нормативні вимоги до повідомлення інформації про конкретні типи недоліків внутрішнього контролю [3].

Аудитор повинен надати тим, кого наділено найвищими повноваженнями, інформацію щодо форми, часу та очікуваного змісту повідомлень інформації.

Процес повідомлення аудитором інформації тим, кого наділено найвищими повноваженнями включає:

- організацію процесу повідомлення інформації – аудитор повинен надати тим, кого наділено найвищими повноваженнями, інформацію щодо форми, часу та очікуваного змісту повідомлення інформації;

- форми повідомлення інформації – аудитор повинен письмово повідомити інформацію тим, кого наділено найвищими повноваженнями, про значні результати, отримані внаслідок аудиту, якщо, за професійним судженням аудитора, усного повідомлення інформації буде недостатньо. Не потрібно, щоб письмові повідомлення інформації містили всі питання, які виникли під час аудиту;

- час повідомлення інформації – аудитор повинен своєчасно повідомляти інформацію тим, кого наділено найвищими повноваженнями. Визначення прийняттого часу повідомлення інформації варіюватиметься залежно від обставин завдання. Відповідні обставини охоплюють значущість та характер питання, а також заходи, яких, як очікується, уживуть ті кого наділено найвищими повноваженнями;

- достатність процесу повідомлення інформації – аудитор повинен оцінити, чи було достатнім з метою аудиту двостороннє повідомлення інформації між аудитором та тими, кого наділено найвищими повноваженнями. Якщо воно не було достатнім, аудитор повинен оцінити вплив, якщо він є, на оцінку ризиків суттєвого викривлення та можливість одержати достатні та прийнятні аудиторські докази й повинен вжити необхідних заходів [1].

Список використаних джерел.

1. Аудит. (Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту) : [підручник / за ред. Немченко В.В., Редько О.Ю.]. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 540 с.

2. Гордієнко Н.І. Аудит, методика і організація : [навчальний посібник (для студентів екон. спец.)] : у 2 ч. Ч. 1 / Н.І. Гордієнко, О.В. Харламова, М.Ю. Карпенко. – Харків : ХНАМГ, 2010. – 163 с

3. Загородній А. Г. та ін. Аудит: теорія і практика: Навч. посіб. / А. Г. Загородній, М. В. Корягін, А. В. Єлисеєв та ін. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Львів: Вид-во Нац. ун-ту “Львівська політехніка”, 2011.

УДК 657

КОНТРОЛЬ ГОСПОДАРСЬКИХ СИСТЕМ: ВИМІРИ ІННОВАТИВНОСТІ РОЗВИТКУ

В.О. Шевчук

Національна академія статистики, обліку та аудиту

Глобалізація розвитку економіки потребує перегляду існуючих і обґрунтування нових підходів до здійснення контролю з метою підвищення його результативності.

Глобалізаційні виклики спричиняють істотний вплив на ресурсні, технологічні, інформаційні та інші чинники розвитку економіки, впливаючи на менеджмент і його функції. Новітні фактори мають враховуватися в концепціях модернізації контролю господарських систем.

В цих умовах контроль належить розвивати на засадах рятівного, а не смертоносного знання. Йдеться про знання, яке є достатнім у сенсі